

Earl Ingram měl rád Plzeňany, vždy se těšil na setkání s nimi

Syn amerického veterána vypráví o svém otci a jeho vztahu k Plzni a Slavnostem svobody

Letos poprvé se Slavnosti svobody budou konat bez těch, kdo Plzeň v květnu roku 1945 osvobodili. Jedním z těch, kteří se do Plzně na oslavy konce druhé světové války pravidelně vraceli, byl americký veterán Earl Ingram (1922-2021). Na otce i jeho vztah k Plzni pro Radniční listy zavzpomínal jeho syn Earl Ingram.

Váš tatínek Earl Ingram jezdil do Plzně na Slavnosti svobody od roku 1995. Už tehdy jste ho doprovázel?

Od roku 1995 jej pravidelně doprovázela jeho oddaná a milující manželka Marjorie. A to až do roku 2014, kdy jí zdravotní stav nedovolil do Plzně přijet. Později jej doprovázely dcery Judy, Susan a přijížděl jsem také já se svou rodinou. Oslav se zúčastnili i jeho vnuci Earl a Christopher, oba dva v té době sloužili v americké armádě, Chris u 2. pěší divize v Afghánistánu. Letos přijede jeho dcera Judy, já s manželkou a vnuci Earl a Christopher s rodinami.

Pamatujete si, jak váš otec prožíval svůj první návrat do Plzně?

Jeho první návrat v roce 1993 byl radostný, ale zcela jej nenaplnil. Spíše se blížil zájezdu. Naproti tomu jeho druhý návrat byl nejen radostný, ale i emocionální a povznášející. Setkal se s Plzeňany, které potkal v roce 1945. Vybavoval si, jak byl jeden z nich překvapen, že ho vidí živého. Sověti totiž tvrdili, že on a jeho kamarádi zahynuli, když byla v roce 1945 na cestě do Pacifiku zasažena jejich loď torpédem.

Naposledy byl váš otec na Slavnostech svobody v roce 2019, pak je přerušila pandemie onemocnění covid-19. V roce 2021 jsme s ním vedli rozhovor a věřil, že se do Plzně ještě vrátí. Co měl na Plzni rád?

Pokaždé, když se vracel domů, vyprávěl, že si nejvíce užíval pohostinnosti Plzeňanů. Těch, se kterými se setkal v roce 1945, ale i těch, kteří mu jeho návštěvu zpřijemnilí a usnadnili. Byl ohromen rozsahem oslav, hosty, pietními akty a imponantním Konvojem svobody. Moc rád hovořil o setkáních s dětmi, věřil v jejich lepší budoucnost. Ke krásným vzpomínkám patřilo i to, že se oslav mohl účastnit i s dalšími veterány a jejich rodinami. Nejraději vzpomínal na Plzeňany a zejména na ty, kteří udržovali duch oslav a osvobození. Myslím, že vedle rodiny to byly právě vzpomínky a osobní prožitky ze Slavností svobody, které jej v životě nejvíce pozitivně ovlivnily.

Jak na vás, americké občany, působila Plzeň při první návštěvě? Vracíte se sem rádi?

Plzeň jsme poznali jednak jako čisté město s moderní infrastrukturou, hlavně pak ale jako město přátelských a pohostinných lidí. Možná, že k tomu přispěla také atmosféra oslav, ve srovnání s jinými městy České republiky byla Plzeň zvláště vřelá a přátelská. Užili jsme si turistické atrakce a budte si jisti, že se letos podíváme minimálně jednou do pivovaru. Chystáme se samozřejmě zúčastnit pietních aktů i konvoje a navštívit kempy. Už jen to, s

jakou péčí se nadšenci vojenské historie věnují detailům a co nabízejí návštěvníkům, stojí během oslav za vidění.

Vyprávěl vám otec své zážitky z druhé světové války, z osvobození Plzně i z prvních dnů míru? Jak nesl, že na dlouhé čtyři desítky let se nemohl do míst, která osvobozoval, podívat?

Upřímně řečeno, otec s námi o tom, co za války prožil, moc nemluvil. A to i přes to, že jak já, tak i jeho vnuci jsme také veteráni. V 60. letech minulého století jsme žili v Německu. K návštěvě míst spojených s bitvou v Ardenách se odhodlal až na začátku 90. let. Krátce po pádu železné opony navštívil právě oblast spojenou s touto bitvou a posléze Plzeň. Do té pak jezdil pravidelně, nenechal si ujít téměř žádný ročník oslav. Když o tom tak přemýšlím, tak Plzeň a její osvobození byly pro otce zásadním životním milníkem, který dával smysl tomu, čím prošel za 2. světové války. I poté, co začal jezdit do Plzně, vyprávěl více o Plzeňanech než o bojových zážitcích.

Po skončení druhé světové války zůstal Earl Ingram profesionálním vojákem. Co pro něj jako příslušníka americké armády bylo důležité?

Armádu ze začátku bral spíše asi jako každou jinou práci. Během let se z něj ale stal úspěšný profesionál, odcházel jako plukovník. Měli jsme takový pocit, že pro něj vedle silné ekonomiky, neoddelitelné politické a osobní svobody byla právě armáda základem národní bezpečnosti Spojených států. V mnoha ohledech bychom jej jako profesionálního vojáka definovali jako člověka se silným morálním kreditem a ochotou obětovat se.

Letos poprvé budou Slavnosti svobody bez účasti veteránů – osvoboditelů. Mají se podle vás nadále konat a jaké by mělo být jejich poselství?

Je důležité připomínat mladším generacím, že svoboda a osvobození od tyрана není zadarmo, bez obětí na lidských životech. Obětí by mělo být pro budoucí generace méně, pokud tedy budou platit demokratické principy, které udržují a tvarují naši definici civilizace. Slavnosti svobody mohou sloužit jako memento, nikoliv pouze jako připomínka konkrétního osvobození, ke kterému došlo před několika dekádami. Ale i jako reálná situace, ke které může dojít a které by budoucí generace měly zabránit, aby ji neprožily znovu. Slavnosti svobody a další podobné akce slouží jako připomínka důležitých historických milníků pro ty, jejichž cílem je žít ve svobodě a míru.